

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 92 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 21:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring, lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender og lov om kommunernes styrelse. (Ressortændring, amtsrådets udvalgsmæssige bindinger, klinikker for fysioterapi og forsøgsordninger vedrørende udvalgsstrukturer i kommuner og amtskommuner).

(Fremsat 6/2 84).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Taanquist (S):**

Jeg skal nøjes med at henvise til den tale, jeg holdt, da vi sidste gang førstebehandlede lovforslaget. Jeg skal ikke undlade at udtale min glæde over, at ministeren allerede har imødekommet en af de indvendinger, jeg havde, da vi sidst førstebehandlede det, nemlig spørgsmålet om sammensætningen af § 23-udvalgene. Man kan sige, at i et land, hvor det skulle være lettere at være dansker, er det en uhyre indviklet formulering, det nu har fået, men alligevel.

Vi mangler endnu nogle høringssvar, så vidt jeg kan se, og vores endelige stilling vil i høj grad afhænge af, hvad de sidste høringssvar indebærer.

Lizzie Lichtenberg (KF):

På det konservative folkepartis vegne kan jeg også denne gang give tilslutning til dette lovforslag. Det er jo, som det blev sagt, en genfremsættelse, og jeg kan tilslutte mig de bemærkninger, vores ordfører, fru Karen Højte Jensen, kom med ved sidste førstebehandling. Ændringerne er en konsekvens af sygesikringens overførsel fra socialministeriet til indenrigsministeriet, og det er rimeligt, at man på næste niveau, amter og kommuner, giver mulighed for en smidigere udvalgsstruktur, og derfor vil vi arbejde positivt med dette forslag.

Bente Nielsen (V):

Lovforslaget er en naturlig følge af, at sygesikringsområdet er blevet overført fra socialministeriet til indenrigsministeriet. Fordele ved at samle ansvaret for sundhedsvæsenet i ét ministerium er, at der skabes bedre mulighed for en samlet vurdering og styring af sundhedsområdet.

For at forbedre koordinationen mellem praksissektoren og sygehussektoren foreslås det, at amtskommunerne for fremtiden stilles frit med hensyn til, under hvilket udvalg sygesikringen skal henhøre. Det betyder, at amtskommunerne kan tilrettelægge deres udvalgsstruktur på den måde, som passer bedst for den enkelte amtskommune. Forslaget giver videre mulighed for, at kommuner og amtskommuner kan indføre utraditionelle udvalgsstrukturer inden for det sociale område. Venstre synes, at der i den kommunale omstillingsproces er behov for en sådan mulighed, så også den del af forslaget kan vi støtte.

Endelig foreslås det, at bestemmelsen om amtskommunal godkendelse af fysioterapeutklinikker ophæves. Herved skabes der forenkling og ligestilling med f.eks. lægeklinikker og tandlægeklinikker. For fremtiden er det således alene de almindelige arbejdsmæssige og miljømæssige regler, som gælder alle andre steder, der også skal gælde for fysioterapeutklinikker, hvilket vel må betragtes som en forenkling.

Vi kan tilslutte os forslaget.

Birthe Hansen (SF):

For lovforslag nr. L 21's vedkommende havde jeg, sidst da vi havde det til behandling, lavet en tredeling, hvor punkt 1, ressortændringen, ikke gav anledning til kommentarer, mens punkt 3, ophævelse af kravet om godkendelse af fysioterapeutklinikker, gav mig anledning til at stille det spørgsmål, om man måske skulle have hørt ombudsmanden igen. Jeg håber, jeg kan få lov at stille det spørgsmål, da det netop var efter opfordring fra ombudsmanden, man i sin tid indførte kravet. Det, der vil komme til at gælde nu, er de almindelige vilkår for indretning af erhvervslokaler, arbejdsmiljø m.v.

Så var der punkt 2, opløsningen af de udvalgsmæssige bindinger. Det havde jeg meget svært ved at vurdere, og det har jeg stadig

[Birthe Hansen]

væk. Amdsrådsforeningen har peget på nogle problemer, hvis man f.eks. placerer sygesikringsopgaverne forskelligt i de forskellige amtskommuner. Jeg ved ikke, om det er blevet afklaret. Jeg kan sige, at jeg har de samme problemer med at vurdere det, når jeg kigger på Kommunernes Landsforenings forslag om muligheder for forsøg med utraditionelle udvalgsstrukturer i kommunerne. Jeg har meget svært ved at se i øjeblikket, hvad det på længere sigt kan indebære. Det kan godt være, at det er min sædvanlige mistro, når jeg læser ordene »regelsanering« og »forenkling«, der gør sig gældende, men det håber jeg at få afklaret under udvalgsarbejdet.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Da mit partis ordfører, hr. Ole Vig Jensen, ikke kan være til stede, skal jeg på det radikale venstres vegne tilsige vor støtte til gennemførelsen af det foreliggende forslag. Forslaget skal ses i sammenhæng med de overvejelser, vi også i det radikale venstre har gjort os om at skabe en bedre koordinering og forenkling i den offentlige virksomhed.

Vi er ligeledes tilhængere af, at der skabes bedre muligheder i kommuner og amtskommuner for at etablere forsøgsordninger, sådan som forslaget lægger op til. Vi er opmærksomme på de forskydninger i ansvars- og byrdeforeningen, der kan blive en følge af dette lovforslag, og disse konsekvenser ønsker vi nærmere drøftet under udvalgsarbejdet.

Addi Andersen (CD):

Forslaget, der er en genfremstættelse, er et led i regeringens regelsaneringsarbejde. Det er et fornuftigt forslag, som jeg ikke vil kommentere nærmere, men henvise til, hvad CDs daværende ordfører, fru Yvonne Herløv Andersen, sagde den 17. november 1983, sp. 1940.

Maisted (FP):

Fremskridtspartiet kan selvfølgelig tilslutte sig forslaget, der går ud på forenkling. Jeg går ud fra, at dette forslag har som hovedformål at sikre befolkningen en bedre betjening. Derfor kan fremskridtspartiet støtte forslaget.

Lenger (VS):

VS kan i princippet gå ind for, at der lægges færre lovmæssige bindinger på kommunernes og amtskommunernes udvalgsstrukturer, men på et enkelt punkt er vi uenige i forslaget. Det drejer sig om ophævelsen af 3. og 4. punktum i § 9, stk. 1, i lov om offentlig sygesikring.

Indholdet af denne ændring er, som også andre har nævnt det, at fysioterapeutklinikkerne ikke mere skal forhåndsgodkendes. De nuværende detaljerede regler er efter vores opfattelse ikke tilfældige, men tværtimod velbegrundede, og vi har ikke nogen tiltro til, at man kan sikre tilfredsstillende forhold alene ved at tage løbende stilling til de indkomne klager, hvad der i virkeligheden lægges op til. For det første er erfaringerne med klagesagsbehandlingen generelt ikke de bedste. For det andet vil eventuelle klager først fremkomme efter nogen tid. Og for det tredje vil klager kun fremkomme, hvis det er rigtig galt. Derfor mener vi ikke, at der er tilstrækkelig sikkerhed i den mulighed.

Derfor opfatter vi denne ændring som en klar forringelse af fysioterapeutklinikkerne, og det kan vi ikke medvirke til at gennemføre.

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti kan tilslutte sig forslaget. Jeg vil blot henvise til, hvad vi sagde, sidste gang vi havde forslaget til behandling, i november måned 1983.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg skal indskrænke mig til ganske få bemærkninger, men i øvrigt sige tak for den pæne behandling, dette forslag nu igen har fået, og så skal jeg sige en personlig tak til rosen fra hr. Taanquist, den blev jeg naturligvis glad for.

Med hensyn til fru Birthe Hansens bemærkninger kan jeg sige, at Amdsrådsforeningen oprindeligt tog forbehold over for forslaget om ophævelse af de udvalgmæssige bindinger, men nu i en skrivelse af 1. februar i år har tilsluttet sig princippet om, at fordeling af opgaverne mellem stående udvalg sker i amtskommunernes styrelsesvedtægt. Det, de var bange for, var, at de gamle sygehusbestyrelser på en eller anden måde skulle blive genoplivet, og det var de ikke så betaget af. Hvis vi præciserer, at det ikke er tan-

[Indenrigsministeren]

ken med det, så er Amtsrådsforeningen altså positivt indstillet over for den ændring, der foreslås her.

Endelig skal jeg sige til hr. Lenger, at ingen andre steder skal amtsrådene godkende klinikker, sådan som man forlanger det med hensyn til fysioterapeutklinikker, og det er vel ikke rimeligt, at fysioterapeutklinikker skal kigges nøjere i kortene end alle andre klinikker af samme art. Jeg synes, det er ganske rimeligt, at vi laver denne ændring, men jeg har noteret mig, at hr. Lenger ikke umiddelbart kan støtte det. Jeg synes, det er et yderst rimeligt forslag.

Jeg håber på, at vi nu kan få en hurtig udvalgsbehandling, sådan at vi kan få afsluttet denne sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 23:

Forslag til lov om ændring af lov om lægemidler. (Kliniske afprøvninger af lægemidler m.v.)

(Fremsat 6/2 84).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Erenbjerg (S):

Socialdemokratiet var ved sidste førstebehandling af det foreliggende forslag kritisk over for visse dele af det, bl.a. over for bestemmelsen om dispensation fra dobbeltanmeldelse af lægemidler. Denne kritik er blevet imødekommet gennem ministerens svar til udvalget.

Vi ønskede tillige repræsentation for Forbrugerrådet i reklamenævnet for at sikre forbrugerne indflydelse. Ministeren har også imødekommet os på dette område, hvad vi selvfølgelig er taknemmelige for.

På den baggrund skal jeg tilsige vores medvirken til en positiv udvalgsbehandling.

Merete Aarup (KF):

Det foreliggende forslag til lov om ændring af lov om lægemidler har tidligere været fremsat i tinget og fik dengang en meget velvillig behandling. På grund af valget fremsættes forslaget på ny, og jeg vil tillade mig at fremhæve de vigtigste principper i lovforslaget.

I første omgang synes forslaget at høre til de mindre sager, men i virkeligheden berører det en lang række mennesker. Lægemedelloven er temmelig kompliceret, og lovforslaget søger at forenkle, men samtidig fastholde principperne for gennemførelse af kliniske afprøvninger.

Lovforslaget indebærer en administrativ lettelse for såvel fabrikanter og forsøgsledere som sundhedsstyrelsen, idet cirka halvdelen af de anmeldte kliniske forsøg i dag er kombineret med ansøgning om udleveringstilladelse. En række specielle sager om udleveringstilladelse bortfalder, og sundhedsstyrelsen kan bruge sine ressourcer på de anmeldte forsøg i stedet for.

Lovforslaget indeholder regler om reklamernes indhold og form, som er forskellige afhængigt af, hvilke grupper de henvender sig til. Reklamens art skal godkendes af sundhedsstyrelsen, når den er rettet mod befolkningen. Oplysning om lægemidlets indhold skal angives med samme skrifttyper både for fællesnavnene og særnavn og på samme fremtrædende måde.

Patientsikkerheden forøges ved disse oplysninger, især ved bestemmelsen om, at alle afprøvninger af klinisk art skal anmeldes til sundhedsstyrelsen, og at sundhedsstyrelsen har adgang til at udsætte eller forhindre et klinisk forsøg. De afprøvninger, der finder sted, skal gennemføres for klart at vurdere lægemidlets virkninger og dermed også bivirkninger.

Vi vil gerne understrege, at patientsikkerheden ligger os meget stærkt på sinde, og derfor kan det konservative folkeparti tilslut-